

அருளாளன் அந்தாதி

முன்னுரை

April 20, 2016 காஞ்சியில் வரதன் அவதார உற்சவம். அடியோங்கள் நெருங்கிய பந்து அகத்திற்கு உபய நாச்சிமாரோடு எழுந்தருளி காலை முதல் மாலை வரை அங்கேயே இருந்து சேவை சாதிக்கிறான் வரதன்.கிட்ட தட்ட 140 ஆண்டுகளாக நடந்து வரும் வைபவத்தில் அன்வயிக்கும் பாக்கியம் அடியோங்களுக்கு கிடைத்தது. கை நீட்டி தொடும் தூரத்தில் வரதனை சேவித்தது மெய் சிலிர்க்க வைத்தது. அடியோங்கள் எழுதிவரும் திருநாரணன் திருவந்தாதியில் அவனுக்கு சமர்ப்பித்த பாவினை அவன் திருமுன்பே சேவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையை தெரிவித்தேன். வரதன் அனுக்ரஹித்தான். அர்ச்சக முகேன, இந்த 108 திவ்ய தேசத்து எம்பெருமான் விஷயத்தை புத்தக வடிவில் சமர்ப்பிக்குமாறு ஆஞ்ஞாபித்தான்.. இன்னமும் 18 - 20 திவ்யதேச பெருமாளுக்கான பாக்கள் முடியவில்லை என்றேன். அப்படியானால் அடுத்த வருஷ அவதார உற்சவத்தில் சமர்ப்பிக்க ஆஞ்ஞாபித்தான். . தன்யனானேன் என்று கண்ணீர் மல்க நின்ற போதிலே மற்றொரு அர்ச்சக ஸ்வாமி மூலமாக இன்னுமொரு 108 பாடல்களை ராஜராஜனான தேவாதிராஜன் தனக்கே சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்றும் அதையும் அப்பொழுதே அங்கேயே தொடங்க வேண்டும் என்றும் ஆஞ்ஞாபித்தான். கண்களில் நீர் தளும்ப முதல் பாடலை அங்கேயே .எழுதி சமர்ப்பித்தேன்.அவன் ஆசையை அவனே நிறைவேற்றி கொள்ள அவனையே பிரார்த்திக்கிறேன். அடியேன் வரத இராமபத்ரன்

அந்த பாடல்:

அத்திகிரி அருளாளா அடிபணிந்தேன் வரமருள்வாய்
எத்திசையும் உனையன்றி மற்றேதும் அறியேன்யான்
உற்றமேயானேன் உனயல்லால் துணையில்லை
சற்றேயுன் விழிதிறந்தே இக்கடையேனை கண்டருள்வாய்

அருளாளன் அந்தாதி

அத்திகிரி அருளாளா அடிபணிந்தேன் வரமருள்வாய்
எத்திசையும் உனையன்றி மற்றேதும் அறியேன்யான்
உற்றமேயானேன் உனயல்லால் துணையில்லை
சற்றேயுன் விழிதிறந்தே இக்கடையேனை கண்டருள்வாய்

1

கண்டருள் கார்முகிலா கரிகிரியீ துறைவோனே
எண்டிசை அமரர்கள் போற்றிடும் புகழோனே
வண்டினோடு குயிலும்சூவ மயில்களாடும் நகரோனே
தொண்டனேன் துணிந்தேன் என்துணை என்றும் நீயே !!

2

நீயே நீராய் நிலனாய் நெருப்பாய்
காணாக் காற்றாய் விரியும் வானாய்
மானாய் மயிலாய் அரியாய் பரியாய்
யானே நீயாய் யாதும் ஒன்றாய்
ஒன்றே நன்றாய் நன்றதன் பொருளே!
நன்றே செய்தாய் என்பிணி யருத்தே !!

3

அறுத்தான் என் பிணிமூப்பு பிறப்பிறப்பும்
கருந்துழாய்மாலை கமழும் கரிகிரியான்
அருந்தவத்தரோ டமரரும் சூழ்ந்தேத்தும்
பெருந்தேவி மணாளளைக் கச்சியுட்கண்டேனே!!

4

கண்டனன் கரிகிரிமேல் நெடியவனை - நீள்
புள்ளூர்ந்தே கரிகாத்த பரம்பொருளை - யென்
உள்ளிருந்தே யெனைக் காக்கும் மறைப்பொருளை
கொண்டனன் பேருவகை இமையோரிறை யுணர்ந்தே!!

5

உணர்ந்த விக்கிள்ளை பிதற்றல் மொழியை கேட்டு
கிளர்ந்த வென்னீசன் தன் கரம் நீட்டியெந்தன்
சிரந்தன்னில் தீண்டியென் சிறுமையை சிறுச்செய்தான்
மறந்தும் புறந்தொழேன் வரதாவுன் அடிமையானே !!

6

யானே எனதேயென்ற கீழ்மைபோக்கி
தானே தனதேயென்ற மேன்மைகாட்டி
வானே மண்ணேயென்ற வாட்டம்போக்கி
நானே நற்கதியென்ற அரியை அறிந்தனனே !!

7

அறியாத இச்சிறுவன் நெஞ்சில் அரியாதவன் வந்தமர்ந்தான்
தெளியாத மனத்திடர்நீக்கி ஒளியாய் உயர்ந்து நின்றான்
வெளி புனலாய் எரி நிலனாய் நீராய் நிறைந்தவக்
கரியான், கரிகிரிக் கடவுள் அல்லால் வேறில்லை காண் !!

8

கண்டிலேன் கரிகிரியானுக்கு ஒக்குமோர் எழிலுடையான்
விண்ணிலோர் வியந்தே போற்றும் வெற்புடை வேந்தனவன்
எண்ணிலா ஏற்றமுடை என்னுடைய எம்பெருமான்
மண்ணிலோர் மயக்கம் போக்கும் வரதனாய மாமருந்தே!!

9

மாமருந்தாய் மனத்திடர் நீக்கும் மாயவனை
காமரும் பூங்கச்சி நகர்க் கிறைவனை
தாமரையாள் மகிழ்ந்து உரையும் திருமார்வனை
மாமறைபோற்றும் மாதவனை வணங்குமடநெஞ்சே!!

10

வணங்குவாய் நன்னெஞ்சே நெடிதுயர்ந்த நெடியானை
மணங்கமிழ் துளவமாலை மகிழ்ந்துகக்கும் பெருமானை
படுந்துயர் இடர்களைந்து தன்வீடுதரும் கரியானை
நறுந்தமிழ் நற்பாமாலை சூடி !!

2006-10-1

சூடிக்கொடுத்த நற்பாமாலை சூடிக்களித்தனன் எந்தை எம்பிரான்
பாடிக்களித்தனன் பரிதிமதி நயனமுடை பரமனை பரமேட்டியை
நாடித் தொலைத்தனன் நாற்றிசைக் கருமம் நாரணநாமம் சொல்லி
தேடித்தேடி தேவாதிராஜனை பாடிப்பாடி பாடித்திறிவனே!!

11

திரிந்தனர் அயனரன் அமரர்கள் கூட்ட மாய்
திரிந்தனர் அரசர்கள் மாமறை முனிவர்கள்
திரிந்தனர் மக்கள்தம் மக்களோடு மாக்களாய்
திரிந்திலா தொழிந்தனன் வரதனோடொன்றியே !!

12

ஒன்றினுள் ஒன்றாய் ஒன்றதன் பொருளாய்
ஒன்றோடு ஒன்றாய் இரட்டையில் இரண்டாய்
ஒன்றோடு இரண்டாய் காலத்தில் மூன்றாய்
ஒன்றோடு மூன்றாய் வேதத்தில் நான்காய்
ஒன்றோடு நான்காய் பூதத்தில் ஐந்தாய்
ஒன்றோடு ஐந்தாய் பயனில் ஆறாய்
ஒன்றோடு ஆறாய் பிறப்பில் ஏழாய்
ஒன்றோடு ஏழாய் எட்டில் எட்டாய்
ஒன்றோடு எட்டாய் கோள்கள் ஒன்பதாய்
ஒன்றோடு ஒன்பதாய் போற்றிடும் பத்தாய்
நன்றே நின்றாய் கரிகிரியானே !!

13

கரிகிரிக்கடவுள் எந்தைதம் கார்மேனி காட்டிநின்றான்
எரிதழல் வேள்வித்தீயில் உதித்துநல் அருள்புரிந்தான்
பரியாய் அரியையழித்து அயனுக்கு மறையளித்தான்
கரியானவனை வெள்ளை பரியான் என்றே அறி!!

14

அறிந்ததும் அறியா தொழிந்ததும் யானேயென்னும்
சிறந்ததும் சீர்மை யிலாததும் யானேயென்னும்
மறைந்ததும் மறையா தொளிர்ந்ததும் யானேயென்னும்
தெரிந்ததும் தெரியா திழந்ததும் யானேயென்னும்
புரிந்ததும் புரியா திருந்ததும் யானேயென்னும்
அருந்தவர் போற்றும் அருளாளன் யானாய் தன்னை உணர்த்தினனே !!

15

உணர்த்தினன் யாரென்று தன்னுருக்காட்டி - பின்
உகந்தனன் என்மன மெனும் காட்டிடை வந்து
இருந்தனன் கிடந்தனன் நடந்தனன் எந்தை - அவ்
விடந்தனில் கரியனல்லால் மற்றேதுமில்லை கண்டீர் !!

16

தொடரும். . .